

քանի՜ տարուան մէջ պիտի կատարէ: Վերջինս շատ դիւրաւ կը գտնուի, եթէ 166 ինքն իրով բազմապատկենք և հլած արտադրելու 166ով նորէն բազմապատկենք կ'ունենանք 4574296: և եթէ այս թուոյս արմատը հանենք՝ կ'ունենանք զթիւթէ 2138,5, և այս թիւս կը նշանակէ թէ յետ երկուհազար հարիւր երեսուն ութ ու կէս տարիներու մէջ ամբողջ շրջան մը կատարած պիտի ըլլայ:

Գալով այն հեռաւորութեան վրայ զատնուող մարմնոյն տրամագծին շատ դժուար պիտի շրջայ հաշուել: Ենթադրելով որ ըլլայ Լուսնի առանցքի համեմատութեամբ, կրնանք գտնել տրամագիծն այս անձանօթ Արևու մոլորակին, հետեակը բաղդատութիւնն ընելով:

Եթէ Թ. արրանեակն Լուսնի առանցքի 24 Հզմ. տրամագիծ ունի, ըստ ներկայ չափուց, Արևն որ քան զԼուսնի առանցքն 1068 անգամ աւելի զանգուած ունի, այնչափ անգամ մեծ մարմնոյն վրայ կրնայ իշխել արդ 24 · 1068 = 25632 Հզմ. ըսել է թէ Արևը ի կարողութեան է զսպել՝ Երկրիս կրկին տրամագիծ ունեցող մոլորակ մը և այն 166 անգամ Երկրարև հեռաւորութենէն. և այս մոլորակս տեսանելի պիտի ըլլայ 0", 214 անկեամբ: Բայց այսպիսի մոլորակ մը ներկայ որ և է գործիով կարելի չէ տեսնել, եթէ ոչ մեր գործիները թափանցողական ուժ մ'առնուն տասնապատիկ հարիւրապատիկ աւելի քան մեր ամենագորաւոր տեսաբանական գործիներ:

Բայց որքան որ սահմանեցինք թէ Արևուն ազդեցութիւնը կը հասնի մինչև 166 անգամ Երկրարև հեռաւորութեան վրայ ասով չեմ ուզեր սահմանափակել Արևու ազդեցութիւնը իբր թէ չանցնի անդը քան նշանակեալ թիւը. վասն զի եթէ երկրիս և Լուսնի հեռաւորութեան հետ բաղդատենք, փոխանակ գտնելու 166 Երկրարև հեռաւորութեան՝ պիտի գտնենք 848 անգամ Երկրարև հեռաւորութեան վրայ պիտի բռնէ Արևը մոլորակ մը որ իր քառորդ տրամագիծ մ'ունենայ ինչպէս է Լուսինը

զերի եղած Երկրէս: Եթէ կարելի ըլլար հեռանալ շատ, զոր օրինակ Հայկի Հոբգել ասողէն դիտել, Արևը պիտի տեսնէինք և շատ զօրաւոր դիտակներով՝ քովէ քով երկու աստղներ որոց մին միւսին վրայ կը շրջի իբր կրկնաստղ մը. իսկ Լուսնի առանցքը Գոսիդոն Արևու թուրու ճառագայթներու մէջ պիտի կորսուէին. իսկ Երկրիս զոյուսեան վրայ և ոչ մի ամենամեծաւոր աստղներու բնակիչներուն երևակայութեան մէջ կրնայ մտնել, իսկ մարդս հիւլէ հիւլէի վրայ կը ձգտի բարձրանալ քննել անոնք որ իր զլխոյն վերև կը գտնուին և ամփոփել տիեզերքը հիւլէական ըղեղին մէջ և կը փափաքի հասու ըլլալ բոլոր տիեզերական օրինաց. ահա հիւլէ որ տիեզերք մը կ'արժէ:

Հ. ԽՈՐԷ ՍՈՒՍ

ԱՆՅՐԵՒՈՏ ՕՐ

Միօրինակ կ'իջնեն շիթերն անձրի՜
 Մարգին վերայ ծաղկաթոյր.
 Ո՛վ ողողում համբոյրի:

Լեռներն հեռուն շոգիամէզն է ծածկեր,
 Ձիւն – սարն իրենց երկնի դէմ
 Աղբրսանքով է ցըցուեր:

Ալուն է ցուրտ. կ'անցնի քամին ֆըշալով
 Ու ծաղիկներ դիւրաթեք
 Կը հարցընեն զողալով.

Ինչո՞ւ քամին կը սուլէ, ցուրտ է, ինչո՞ւ
 Ըտէք աստղեր մըտախոհ
 Գաղտնիքըն այս ամպաշու...:

Հ. Ա. ՏԵՍՈՒՆ

